

LBRIS

We know
books

Învățã să comunici cu
CÂINELE
tău

DAVID ALDERTON

Fotografii de Jane Burton și Kim Taylor

Traducere de Oana Florentina Mânatu

Teora

How to Talk With Your Dog

Author: David Alderton

Translation copyright © 2008, 2007 Teora USA LLC

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin editurii Teora USA. Reproducerea integrală sau parțială a textului sau a ilustrațiilor din această carte este interzisă fără acordul prealabil scris al editurii.

Design, redactare și concepție - Marshall Editions.

Copyright © 2004 Marshall Editions,
The Old Brewery
6 Blundell Street
London N7 9BH
UK

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise, without the written permission of the copyright owner.

Distribuție în România prin
Editura Teora SRL
Calea Moșilor 211, sector 2,
Cod 020863, București
Tel.: 021 - 619.30.04,
Fax: 021 - 210.38.28

Fotografii: Jane Burton și Kim Taylor
(Warren Photographic)
Designer: Roger Christian

CC CAINELE, ÎNVATA SA COMUNICI
ISBN 978-1-59496-573-9

537

Printed and bound in China by SNP Leefung
Printers Ltd.

Cuprins

**CUM SE EXPRIMĂ CÂINII
ÎN MOD FIRESIC**

- 8-9 De ce este exprimarea importantă pentru câini
- 10-11 Comunicarea la cățeei de vârste fragede
- 12-13 Comunicarea cu ceilalți
- 14-15 Etapa dezvoltării în comun
- 16-17 Schimbarea regulilor
- 18-19 Viața merge mai departe
- 20-21 Primele roluri asumate de cățelușii aceleiași serii
- 22-23 Căutarea mesajelor
- 24-25 Marcarea
- 26-27 Fără contact vizual
- 28-29 Conversația cu necunoscuții
- 30-31 Adulmecatul și salutul
- 32-33 Cum comunică o cățea în călduri
- 34-35 Visurile cățelilor
- 36-37 Mărăitul și scâncetele
- 38-39 Expresiile faciale
- 40-41 Spațiul personal
- 42-43 Cum își folosesc câinii ochii pentru a comunica
- 44-45 Perceperea auditivă a anumitor semnale

CUM VĂ „VORBESC”
CÂINII

- 48-49 Salturile
50-51 Posturile de odihnă
52-53 Cerșitul
54-55 Poziția urechilor
56-57 Poziția cozii
58-59 Jocul
60-61 Indicarea nesiguranței
62-63 Cercetarea pachetelor de cumpărături
64-65 Agresivitatea din timpul mesei
66-67 În căutarea afecțiunii
68-69 Deschiderea ușilor
70-71 Dorința de a fi scos la plimbare
72-73 Câinii și mașinile
74-75 Câinele umil
76-77 Urinatul în casă
78-79 Agresivitatea legată de instinctul proprietății
80-81 Sarcina falsă
82-83 Natura distructivă
84-85 Câinele în suferință
86-87 Cum vă dați seama dacă s-a îmbolnăvit câinele

CUM SĂ VORBIȚI
CU CÂINELE
DUMNEAVOASTRĂ

- 90-91 Cum să vă purtați cu un pui agresiv
92-93 Cum să atrageți atenția câinelui
94-95 Cum să câștigați încrederea câinelui
96-97 Cum să prezentați câinii altor animale de casă
98-99 Solicitarea hranei
100-101 Exprimați-vă așteptările
102-103 Comunicarea la distanță
104-105 Jocul cu mingea
106-107 Jocul cu discul
108-109 Jocul cu o jucărie de care câinele poate smuci
110-111 Calmarea unui câine supărat
112-113 Identificarea cauzelor agresivității
114-115 Cum să abordați încăierările
116-117 Lătratul insistent
118-119 Deplasarea în locuri în care câinele nu dorește să meargă
120-121 De ce vă roade obiectele
122-123 Comunicarea cu un câine bătrân
125-127 INDEX

*Urechile acestui câine
sunt orientate spre față:
le-ar ciuli dacă s-ar
simți amenințat.*

1

*Acest câine
nu reacționează
agresiv: atitudinea sa este
una relaxată.*

*Apucarea cu botul în joacă, așa
ca în imagine, este deseori un
gest împăciuitoare ce vine din
partea câinelui aflat din punct
de vedere ierarhic pe o treaptă
inferioară; în mod similar,
cățelușii caută mâncarea
regurgitată din gura mamei.*

*Dacă acest câine
și-ar ataca semenul
cu adevărat, părul
de pe spate ar fi
ridicat.*

O bună comunicare

Buna comunicare este vitală pentru câini, permițându-le să facă diferența între pericol și joacă. Câinii care cresc împreună și se cunosc foarte bine pot da dovadă de încredere reciprocă.

Cum se exprimă câinii în mod firesc

Câinii domestici sunt animale de haită, la fel ca și strămoșul lor, lupul. Lupii comunică în cadrul haitei pentru a-și putea coordona atacul asupra prăzii atunci când vânează și pentru a-și crește puii. Aceleași instincte pot fi și astăzi remarcate la câinii domestici, deși haita îl include acum pe stăpânul uman. Câinii folosesc diferitele părți ale corpului pentru a-și transmite mesaje unii altora, deprinzând acest limbaj complex încă din stadiul de cățeluși.

Evoluția limbajului

Lupii și câinii împărtășesc un limbaj ce implică folosirea complexă a pozițiilor corporale, urechilor și cozii. În timp ce anumite elemente ale acestui limbaj sunt instinctive, altele sunt deprinse de la mamă și de la ceilalți frați încă din stadiul de cățeluși.

Simularea luptei este deosebit de importantă în acest sens deoarece permite cățelușilor să deprindă anumite reguli de etichetă canină într-un mediu pașnic. Imaginea alăturată ne arată pui de la aceeași mamă jucându-se. Deși la prima vedere ar părea un atac, atitudinea relaxată a câinelui care stă așezat pe scaun, cu urechile orientate înainte, ne arată că lucrurile stau cu totul altfel.

Deși câinii domestici se mai aseamănă încă în multe privințe cu lupii, importanța diferitelor aspecte ale limbajului s-a schimbat ca urmare a interacțiunii cu oamenii. Abilitățile dezvoltate în natură nu mai sunt necesare în mediul domestic; în mod similar,

anumite caracteristici ale câinilor au fost încurajate de către proprietarii lor umani, de pildă lătratul de avertizare în caz de pericol. Totuși, mijloacele esențiale de comunicare între câini, fie între mamă și puii săi, fie între doi câini adulți ce se întâlnesc pentru prima dată, sunt reprezentate de limbajul corpului, o formă de comunicare transmisă din generație în generație aproape fără modificări.

Comunicarea cu ajutorul mirosului

Fiind urmași ai unui prădător ce trăia în haite, și câinii se bazează foarte mult pe simțul olfactiv. În sălbăticie, acesta le permitea să recunoască alți membri ai grupului și să reacționeze imediat atunci când se ivea ocazia vreunei partide de vânatoare. Pentru câinii domestici, această formă de comunicare se evidențiază mai ales prin marcarea cu urină, însă simțul olfactiv al câinelui joacă un rol esențial în relația cu alți câini chiar din momentul în care începe să caute cu năsul mamei.

De ce este exprimarea importantă pentru câini

Comunicarea canină intimă nu este importantă doar pentru a menține contactul dintre indivizi: ea permite câinilor, de asemenea, realizarea de legături vitale cu alți membri ai grupului, de la care vor deprinde elementele de bază ale comunicării.

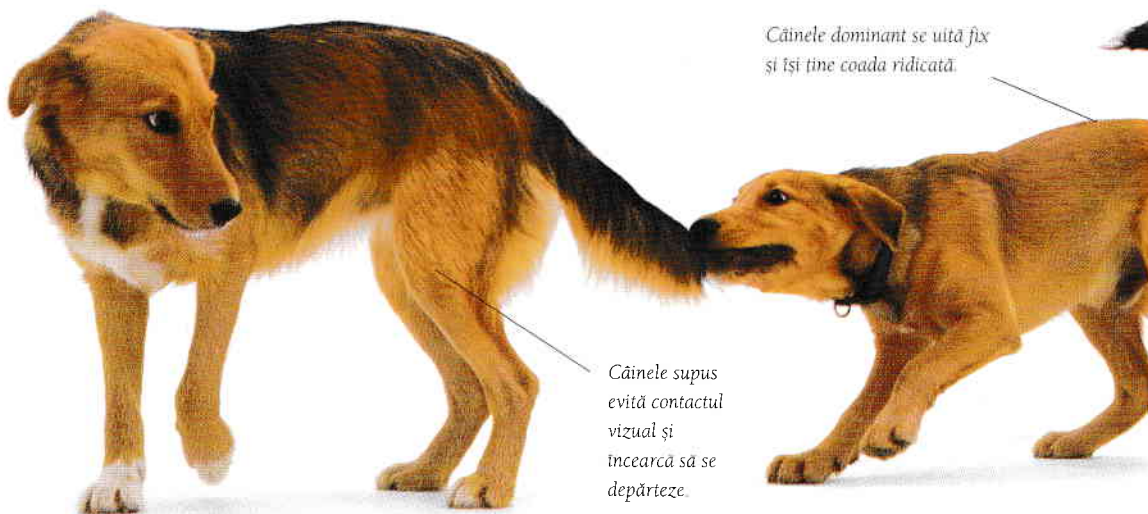
Căinele reprezentativ

În mod normal, putem să identificăm căinele dominant al unui grup pe baza comportamentului său. Poate fi surprinzător faptul că exemplarul cel mai mare nu este neapărat și cel dominant.

● Exemplarul dominant își înfruntă direct cu privirea rivalul, care răspunde întorcând ochii.

● Căinele dominant are o atitudine plină de încredere. Coada îi stă ridicată deasupra spatelui, pe când ceilalți câini au o atitudine umilă și caută să păstreze distanța.

● Importantă este și poziția buzelor. Căinii ierarhic inferiori nu își dezvelesc dinții, acesta putând fi interpretat ca un semn de avertizare asupra unei reacții agresive.

Căinele dominant se uită fix și își ține coada ridicată.

Căinele supus evită contactul vizual și încearcă să se depărteze.

Lupta simulată

Căinii bine familiarizați unul cu celălalt dau deseori curs luptelor simulate. Ambii câini mențin contactul vizual, care reprezintă o modalitate clară de comunicare. Nu există mărâitul în crescendo agresiv care precedă o luptă adevărată. Confruntarea în joacă permite câinilor tineri să-și dezvolte tehnicile de luptă, învățând cum să se miște și să-și păstreze echilibrul, dar și să evalueze slăbiciunile adversarului.

- Căinii își folosesc membrele anterioare atunci când se luptă în joacă, pentru a-și ține oponentul la distanță.
- Urmăresc să prindă gâtul adversarului fără însă a-i provoca răni.

Lupta ca distracție

Limbajului corpului acestor câini dezvăluie faptul că lupta este simulată.

Urechile ambilor câini nu sunt lipite; acela ar fi fost un semn clar că este vorba de o luptă reală.

Părul de pe spatele fiecărui câine nu este ridicat, indicînd cel mai evident că se joacă.

Ambii au cozile relaxate: într-o confruntare reală, ar fi tepene și ridicate.

Membrele anterioare sunt indoite, aproape ca în poziția de invitare la joacă.

MĂRIMEA HAITEI ȘI PRADA

Numărul indivizilor care compun o haită de lupi depinde atât de relief, cât și de tipul faunei care constituie prada lor în zonă. În nordul Canadei, de exemplu, unde aprigul elan reprezintă prada preferată a lupilor, haitele sunt mai mari decât oriunde, cu exemplare, de asemenea, mari pentru a putea prinde și învinge vânatul. Lupii au nevoie de o comunicare eficientă între ei pentru a putea coordona atacul. În caz contrar, riscul uciderii sau rănirii membrilor haitei va fi mult mai mare. În situațiile în care structura socială a haitei s-a destrămat, de regulă ca urmare a vânării de către om, cum s-a întâmplat în multe părți ale Europei, cei câțiva lupi care supraviețuiesc adoptă un stil de viață oportunist, scotocesc chiar prin gropile de gunoi alături de câinii domestici, iar uneori se împerechează cu aceștia.

Comunicarea la căteii de vârste fragede

1

O ierarhie începe să se facă simțită printre cățelușii de la aceeași mamă aproape imediat ce apar pe lume, în funcție de poziția mamelonului pe care îl prind când se hrănesc. Același mamelon rămâne în proprietatea cățelușului pe toată perioada alăptării. Este posibil ca acest lucru să aibă urmări în evoluția individuală a cățelușului.

Avantajul unei poziții frunțase

Pozițiile de alăptare cele mai bune sunt cele din partea superioară a corpului cătelei. Ordinea apariției pe lume sau a greutății la naștere nu are nici o importanță în ceea ce privește mameloanele la care cățelușii ajung să se hrănească; dar fiindcă mameloanele superioare produc mai mult lapte, cățelușii care se hrănesc la ele se vor dezvolta mai repede și este probabil să atingă dimensiuni mai mari decât cățelușii obligați să se hrănească la mameloanele inferioare.

Mameloanele cele mai bune vor produce o cantitate mai mare de imunoglobulină cu efect

protector, care există în laptele cătelei în primele zile de viață ale puilor. Cățelușii care se hrănesc de la aceste mameloane vor fi mai rezistenți la infecții, iar atitudinea lor dominantă va fi menținută datorită avantajului greutății. Deși ordinea ierarhică intermediară se poate modifica, există de regulă un cățeluș subordonat, care va da semne de comportament docil.

Căinii sunt fie conducători ai haitei, fie supuși. Dacă adoptați un cățeluș dominant, va trebui să vă erijați dumneavoastră în postura de lider al haitei în casă, înainte ca el să aibă această șansă.

PRIMELE LECȚII

Nou-născuții sunt lipsiți de vedere și auz. Nu pot să-și controleze singuri temperatura corpului în mod eficient, și vor pierde căldură foarte ușor. Ca urmare, se vor îngheși frecvent unul într-altul pentru a păstra căldura sau se vor

ghemui lângă mama lor. În relația mamei cu puil, căldura corporală, atingerea și mirosul sunt foarte importante pentru întărirea acestei legături.

Deși cățelușii nu sunt capabili să meargă în această perioadă, chiar și un nou-născut poate să-și ridice capul și să-și

folosească coada pentru menținerea echilibrului. În primele două săptămâni de viață, puilii vor sta împreună, până când vor putea să se deplaseze. După șapte săptămâni, cățelușul este pregătit să deprindă reacțiile comportamentale fundamentale venite din partea oamenilor.

LIBRIS

We know
books

1

Lupta pentru supraviețuire

Năsul cătelusului este vital pentru a-l ajuta să găsească atât căldură, cât și hrană.

Comunicarea cu ceilalți

1

Relația timpurie dintre cățeluși și mama lor va avea un important efect asupra abilității ulterioare de comunicare a puilor. De regulă, mama își îngrijește singură puii chiar dacă este și masculul în preajmă, de teamă că acesta ar putea să-și atace progeniturile, deși ar fi un lucru neobișnuit.

Lumea înconjurătoare

În primele trei săptămâni de după naștere, dacă mama simte că puii sunt în pericol ori s-au depărtat de ea, îi va readuce prinzându-i de gât. Tot ea îi va linge pentru a le stimula activitatea intestinală și biliară de după hrănire. La vârsta de trei săptămâni, puii se pot deplasa singuri, dar este încă prematur să facă deplasări departe de mamă sau de ceilalți frați.

Masculii nu interacționează îndeaproape cu puii mici, deși mai târziu este posibil să se joace împreună.

- De regulă, puii reacționează la sunete la vârsta de trei săptămâni. Din păcate, surditatea congenitală este o problemă a anumitor rase, cum ar fi dalmatienii. Câțelușii afectați au de obicei reacții întârziate; ei se bazează foarte mult pe simțul olfactiv și pe indiciile vizuale a căror interpretare o deprind din relația cu frații, în prima perioadă a vieții (a se vedea pagina 44).
- Ochii unui câțeluș încep să se deschidă, de regulă, începând cu vârsta de aproximativ

două săptămâni, ajutându-i să devină mult mai conștienți de mediul în care trăiesc.

Primele lecții

După trei săptămâni, puii încep să exploreze mediul înconjurător și să învețe. În acest moment, câțelușul va începe să deprindă principalele abilități sociale de la ceilalți câțeluși și de la mamă. Puii învață să se supună mamei și felul în care poziția lor îi influențează pe ceilalți câțeluși pe timpul jocului în care simulează confruntarea.

ETAPA SOCIALIZĂRII CU OAMENII

O perioadă extrem de importantă pentru câțeluși, în ceea ce privește socializarea, este cea cuprinsă între săptămânile a patra și a douăsprezecea de viață. Este importantă începerea interacțiunii cu oamenii în această perioadă deoarece puii crescuți în izolare vor rămâne altfel timizi pentru toată viața. Este mult mai probabil ca puii care au crescut în casă să fie din instinct mai prietenoși decât cei crescuți relativ izolați, în cuști, și este unul dintre principalele motive pentru care câinii fără stăpân se fereșc de oameni. Unul dintre avantajele căutării unui pui înainte de înțarcare este acela că veți avea posibilitatea de a-l depista pe cel dominant după poziția mamelonului la care se hrănește. Curând îi veți putea identifica pe membrii dominanți și atunci când vă veți juca cu ei. Câțelușii dominanți se vor apropia bucuroși, cu codița ridicată. Pot sări, vă pot atinge cu lăbuța și reacționează în mod activ la persoanele din jurul lor.

